

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

unde derelictus ferè ab omnibus fugit in Hollandiam, ubi ab Uraniz Duce exceptus, extorrium more cum sacrilega conjuge vixit ad annum 1601.

LXXXI. ERNESTVS, LX. ARCH.
XLIV. ELECTOR.

ERnestus Alberti V. Ducis Bavari filius, tribus jam Infulis, Leodiensi nimirum, Hildesienfi & Frisingensi junxit quartam eamque majorem reliquis Colonienfem. Peditum & Gladio opus fuit Ernesto; Peditum quidem ut oves dispersas unum in ovile reduceret; Gladio autem ut lupos permultos, hostes nempe suos copiosos procul pelleret, quod utrumque præclare profus præstitit per annos 29. Utrumque paucis complexus Poeta canere nos docuit.

Ernestus Bavarus certans Gladioque Peditumque
Restituit læsis vimque decusque sacris.

Talia tametsi probarentur minimè Lutheri asseclis Viris Principibus, hi nihilominus quod in Ernesto reprehenderent, non invenerunt, quod verò dilaudarent, facile repererunt: vixisse enim & mortem Arensbergæ obiisse an. 1612. non nisi *sanctissime*, libris testibus confitentur. Gloriosus igitur reliquorum omnium ex Domo Bavarica Electorum Coloniz antesignanus Ernestus, Coloniam Romam Germanorum dictam, dum non condidit, magnam partem restauravit.

SECULUM XVII.
LXXXII. FERDINANDVS, LXI. ARCH.
XLV. ELECTOR.

Ferdinandus Wilhelmi V. Bavariz Ducis filius, Ernesti Electoris nepos, Academia Ingolstadiensis lucidissimum sydus in juventute fuit, in qua eruditionis & scientiarum præ-

præclara reliquit monumenta, auditus hæud semel duntaxat propositas Theses doctissime propugnare & impugnare, dignissimus Princeps, qui quadruplici Mitra exornaretur suo tempore. Annis 38. Ecclesiæ Coloniensi emolumento ejusdem maximo præluxit, totidem ferè annis mala perpeffus gravissima: ab anno enim 1625. Brunsvicensium copiæ per Coloniensem Electoratum grassatæ sunt quidvis audendi libertatem jus suum ratæ. Ab anno 1632. successit Gustavus Adolphus Suecorum Rex Ferdinando Electori eò infensior hostis, quò arctiori sanguinis vinculo Maximiliano Electori Bavaro, & amicitiaæ fœdere Ferdinando Cæsari conjunctum esse noverat Electorem Coloniæ, simul & Archiepiscopum, & Lutheri hostem. Hassorum etiam armatæ copiæ Colonienses ditiones animo maximè hostili invaserunt, inde nulla nec arte, nec vi expulsæ; donec denique inita pace Novesio aliisque urbibus egredi pacta publica suaserunt, liberali auro viam sternente ad reditum. Cæterum componendis in Imperio turbatissimo negotiis ab Imperatore Ferdinando II. adhibitus, & à partibus, ut id faceret, rogatus, ita satisfecit omnibus, ut Ferdinandi virtus nunquam non eminuerit inter virtutes Virorum Principum non paucorum. Ferdinandi nimirum instar regulæ erat quotidie fortiter agere & pati, atque adeò esse *Episcopum*, hoc est *perfectum*, quale testimonium de suo Pastore dixerunt oves omnes bonæ.

LXXXIII. MAXIMILIANVS, LXII. ARCH.
XLVI. ELECTOR.

MAximilianus Henricus Ducis Alberti Bavari filius Pedro triplici fortior ac firmior, Ecclesiam triplicem multis suis virtutibus solidissimis confirmavit, Coloniensem nimirum, Leodiensem & Hildesensem. Et verè virtutes Maximiliani Ecclesiæ columnas dixit S. R. E. Cardinalis Julius Mazarini, qui ab æmulis ad Gallorum Regem Ludovicum

cum XIV. delatus, tantisper aulam Francicam fugit, & anno 1651. ad Maximilianum hospes pervenit. Columen suum non minus expertus est Maximilianum Ernestus Hassiæ Marchio, qui an. 1652. Coloniæ sibi elegit columnam, ut relicto Lutheri ædificio ruinoso staret & quiesceret securius. Annis Electoratûs sui posterioribus, partim domesticis, partim externis, expositus bellis, fortunam sustinuit variam, præsertim verò dum fœdus iniit cum Gallorum Rege adversus Batavos haud annuente Cæsare. Maximiliani scopus erat ditiones suas à Batavis sibi ereptas, præsertim verò Rhenobergam munimentum suum recuperare, quod promittebat & præstabat initum cum Gallis fœdus. Inter sacrum & saxû igitur medius Maximilianus, quò se verteret, crebrò incertissimum habuit, soli Deo denique adhærere & aliàs, & maximè in lucta ultima doctus, quam sustinuit an. 1688. post annos Regiminis 38.

LXXXIV. IOSEPHVS CLEMENS, LXIII. ARCH.
XLVII. ELECTOR.

Josephus Clemens Dux Bavarus Maximiliani Emanuelis Electoris frater an. 1688. favente Innocentio XI. & Cæsare Leopoldo contra S. R. E. Cardinalem Wilhelmum Fürstenbergicum Argentinæ Episcopum, & Archiepiscopi Coloniensis Adjutorem electus, Mitram Leodiensem unà cum Coloniensi conservavit, Frisingensem verò & Ratisbonensem Successoribus aliis reliquit. Varia dein Martis discrimina subiit, certantibus inter sese de corona Hispaniæ primò Cæsare & Gallorum Rege; mox verò Europâ propemodum universâ. At tandem stabilita pace sacris sese totum muniis denuò consecravit Elector Clemens, dum more Episcoporum veterum nunc conscensis exedris sacris ad avidissimum populum dixit, nunc Sacerdotes aut Episcopos consecravit, nunc ad Christianas aras perductos Baptismatis aquâ mundavit, nunc ritè baptizatos in fide confirmavit, paratissimus

Aa

etiam

etiam non rarò confitentibus aures accomodare. Annos vivendo superavit 53. annis 35. Coloniae Sedem suis virtutibus multis exornavit, anno seculi nostri 23. ad meliorem vitam est evocatus. Hæc in compendio dixisse sufficiant, Plura qui desiderat, Scriptores Colonienses adeat & urgeat, ut scribant suorum Principum facta & fata.

LXXXV. CLEMENS AVGVSTVS, LXIV. ARCH.
XLVIII. ELECTOR.

Clemens Augustus Maximiliani Emanuelis Electoris Bavari filius, an. 1700. instar felicissimi syderis mensè Augusto natus nobis, & ab ineunte ætate partim in principe Bavarorum urbe Monachii, partim in ipsa Urbe urbium domina moribus optimis & præclaris exornatus studiis, ipsum Romanum Pontificem Clementem XI. veneratus est persæpe, rerum suarum & arbitrum & laudatorem Sanctissimum. Promeritus est inde maximè, exornari primò Mitra Episcopali Ratisbonæ; paucos verò post annos Paderbornæ, Monasterii, Coloniae & Hildesiae. Plura modò non sinunt scribere Augusti Principis & Electoris perspecta omnibus Modestia, & Historia mortuorum magis, quàm vivorum viva memoria.

